

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Er/389/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204445
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Rosová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5414204445.2

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci oprávneného: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436 proti povinnému: C. G., nar. XX.XX.XXXX, so sídlom C. L. M. XX, v exekučnom konaní pre vymoženie pohľadávky 309,99 eur, trov predchádzajúceho konania 20,- eur a trov exekúcie, o zastavení exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

Súd **ukladá** povinnému nahradiť trovy exekúcie vzniknuté súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Krištofíkovi Muchovi vo výške 80,88 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín poverením č. 5503 046669 * zo dňa 07.10.2014 poveril súdneho exekútora JUDr. Petra Krištofíka Muchu, exekútorový úrad so sídlom v Martine, E.B. Lukáča 2 vykonaním exekúcie proti povinnej na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 309,99 eur s príslušenstvom na základe právoplatných a vykonateľných výkazov nedoplatkov vydaných Dôverou zdravotnou poisťovňou, a.s. č. 1412890131 zo dňa 04.06.2014 a č. 1303330731 zo dňa 24.03.2013 a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 14.10.2015 označeným ako „Návrh na zastavenie exekúcie“, povinný navrhol zastaviť exekučné konanie vedené na Okresnom súde pod sp.zn. 5Er/389/2014. Svoje podanie odôvodnil tým, že vymáhanú pohľadávku už celú zaplatil priamo na účet oprávneného, ktorý túto skutočnosť na vyžiadanie sám potvrdí. O vykonanej úhrade predložil súdu ako dôkaz doklad o vykonanej úhrade zo dňa 29.09.2015.

Z predloženej zostavy úhrady vyplýva, že povinný dňa 29.09.2015 uhradil pohľadávku vymáhanú v tomto exekučnom konaní.

Oprávnený sa vyjadril k podaniu povinného podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.11.2015. Vo vyjadrení uviedol, že exekučné konanie začalo na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30.09.2014. Pohľadávka, ktorá je predmetom exekúcie bola vysporiadaná v plnej výške platbou od povinného zo dňa 29.09.2015 v sume 329,99 eur. To znamená, že pohľadávka bola uhradená až po začatí vymáhania. Exekútorový úrad JUDr. Petra Krištofíka Muchu bol o úhrade pohľadávky informovaný. Na základe uvedeného oprávnený súhlasí so zastavením exekúcie a trvá na tom, že návrhu na vykonanie bol podaný dôvodne a žiada, aby súd zaviazal povinného k úhrade trov exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej len „EP“), exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) EP, exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Podľa § 46 ods. 8 prvá veta EP, exekútor upustí od vykonania exekúcie, ak povinný splnil, čo mu ukladá rozhodnutie.

Účastník konania má právo v zmysle § 58 ods. 1 EP právo podať exekútorovi alebo exekučnému súdu návrh na zastavenie exekúcie. O podanom návrhu na zastavenie exekúcie rozhoduje súd, pričom posudzuje či existuje dôvod pre ktorý je exekúcia neprípustná.

Z predložených dokumentov povinného a z oznámenia oprávneného vyplýva, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní bola uhradená v celej výške. Ako vyplýva z vyššie cit. ust. § 57 ods. 1 EP právnym dôvodom na zastavenie exekúcie je zánik práva, ktoré bolo priznané v exekučnom titule. Súd má za to, že nakoľko zo strany povinnej došlo k splneniu pohľadávky v celej uplatňovanej výške je daný dôvod, aby súd zastavil exekúciu v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. f) EP.

Súd výzvami zo dňa 03.12.2015 a dňa 01.02.2016 vyzval súdneho exekútora, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, k vyjadreniu oprávneného a zároveň, aby súdu predložil exekútorový spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 10.02.2016 podanie, v ktorom si uplatnil trovy exekúcie v celkovej výške 104,20 eur v zmysle upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 16.10.2014. Exekučné konanie začalo dňa 01.10.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 16.10.2014. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 16.10.2014 povinný prevzal dňa 25.10.2014. k celkovej úhrade pohľadávky s príslušenstvom vo výške 329,99 eur došlo dňa 29.09.2015.

Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 EP, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 1 prvá a druhá veta EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie vychádzal ust. § 179 ods. 1 EP zakotvujúceho všeobecnú zásadu, že povinný má povinnosť uhrádzať trovy exekúcie a absenciu predpokladov upravených v ust. § 203 ods. 1 až 3 EP na zaviazanie oprávneného na úhradu trov exekúcie, súd rozhodol tak, že na ich úhradu zaviazal povinného.

Čo sa týka určenia výšky priznaných trov exekučného konania, súd vychádzal z nasledovných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení (ďalej len „vyhláška“):

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 16 ods. 2, vyhlášky, ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

Keďže súdny exekútor vymáhajúci peňažnú pohľadávku vymohol celú pohľadávku, súd pri priznaní odmeny súdnemu exekútorovi vychádzal z vyššie cit. ustanovení vyhlášky upravujúcich odmenu pri

zastavení exekúcie a to podľa § 16 ods. 2 v spojitosti § 5 ods. 1 a § 26. Z predložených písomností vyplýva, že súdny exekútor vymohol sumu 329,99 eur, (pozn. súdu za vymoženie pohľadávky sa považuje aj tá skutočnosť, keď povinný plní na účet oprávneného, nakoľko k plneniu dôjde až v priebehu exekúcie), ktorá tvorí základ pre určenie odmeny za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Odmena súdneho exekútora predstavuje 20 % z uvedenej sumy, t.j. 66,- eur.

Súd ďalej priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov podľa § 22 ods. 1 vyhlášky vo výške 1,40 eur (poštovné: upovedomenie o začatí exekúcie 1,40 eur). Súd tak nepriznal súdnemu exekútorovi poštovné v uplatnenej výške 25,- eur, nakoľko mal z exekútorského spisu preukázaný vznik hotových výdavkov len vo výške 1,40 eur. Súd pri priznaní náhrady hotových výdavkov, ktoré vznikli súdnemu exekútorovi v súvislosti s doručovaním jednotlivých písomností vychádzal z doručeníek vložených v exekútorskom spise a z poštových taríf platných v čase ich doručovania. Tieto priznal tak ako je uvedené vyššie. Súd nemôže priznať náhradu tých výdavkov, ktorých vznik alebo výšku nemá hodnoverným spôsobom preukázanú.

Nakoľko je súdny exekútor platcom dane z pridanej hodnoty súd podľa § 196 EP priznal súdnemu exekútorovi 20 % DPH z priznanej odmeny a hotových výdavkov vo výške 13,48 eur.

Celkové trovy exekúcie tak predstavujú sumu 80,88 eur (66,- eur + 1,40 eur + 13,48 eur), ktorú má povinný povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka a justičného čakatela j e odvolanie vždy p r í p u s t n é (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Odvolanie m o ž n o podať na tunajší súd do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

Podľa § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.